

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 032059 19 U
Sarajevo, 05.11.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Branimira Orašanina kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja „Mepas“ d.o.o. Široki Brijeg, ulica Varaždinska 1, koga zastupa Odvjetničko društvo Markotić& Partneri d.o.o Mostar, ulica Kralja Petra Krešimira broj:4, protiv rješenja broj: UP1 03-1-37-1-243-19/17 ZL od 30.01.2019 godine tužene Agencije za zaštitu ličnih podataka BiH, Sarajevo, Dubrovačka broj:6., u upravnoj zaštite ličnih podataka, na nejavnoj sjednici održanoj dana 05.11.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tužene, broj i datum naveden u uvodu, uvažen je prigovor , iz Brčkog protiv društva „Mepas“ d.o.o Široki Brijeg, zbog davanja njegovih osobnih podataka Euro Parking Collection plc. London, Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske, kao utemeljen. Zabranjuje se društvo „Mepas“ d.o.o Široki Brijeg, da osobne podatke radnika dostavlja trećoj strani bez adekvatnog osnova.

Blagovremeno podnesenom tužbom, tužitelj je protiv osporenog rješenja pokrenuo upravni spor, zbog povrede pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbi navodi da se osporeno rješenje temelji na povredama člana 9. Zakona o upravnom postupku BiH, iz razloga što tuženi nije u toku postupka utvrdio odlučnu činjenicu da li je podnositelj prigovora upravljao motornim vozilom registarskih oznaka A34-K-735, u vrijeme kada nije plaćeno korištenje parking prostora ili je vozilom upravljala neka druga osoba. Stoga tužitelj smatra da činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno. Stoga, smatra da je tuženi na takvo pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, pogrešno primjenio materijalno pravo. Konačno predlaže da sud

tužbu uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati na ponovni postupak, uz naknadu troškova upravnog spora.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga navedenih u osporenom rješenju.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu i obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je tuženi postupajući po prigovoru iz Brčkog, koji je podnio protiv privrednog društva „Mepas“ d.o.o Široki Brijeg, iz razloga što je zaprimio akt Euro Parking Collection plc. iz Londona, da plati iznos od 37,19 EUR-a, na ime neplaćenog parking prostora u Osijeku, R Hrvatska, koji je koristio dana 03.06.2016 godine. Nakon zaprimanja obavijesti podnositelj zahtjeva je izvršio provjeru vozila Mercedes, čija se fotografija nalazila u aktu, registarskih oznaka A34K735, kod nadležnog policijskog tijela, gdje mu je rečeno da je vlasnik predmetnog vozila „Mepas“ d.o.o Široki Brijeg. Nakon pomenutog saznanja podnositelj prigovora se obratio predstavnicima tužitelja iz razloga što od 30.06.2014. godine nije njihov uposlenik, tako da nije ni mogao koristiti vozilo, koje je njihovo vlasništvo. U prigovoru je dalje naveo da je od zaposlenika društva „Mepas“ d.o.o Široki Brijeg, dobio informaciju da oni nisu dostavili njegove osobne podatke i da je u pitanju „internetska prevara“. Tužena je postupajući po navedenom prigovoru provela puni ispitni postupak, na način što je zatražila od tužitelja da se očituje na navode iz prigovora i da dostavi informaciju o vlasništvu vozila i da li je dostavljao informaciju da je podnositelj prigovora dana 03.06.2016 godine, parkirao vozilo u Osijeku, a da nije platio naknadu za korištenje parkinga. Osim toga tužena je od tužitelja zatražila da se očituje da li je osobne podatke podnosioca prijave davala trećoj strani, i da pri tome naznači svrhu i pravni osnov za davanje ličnih podataka i da dostavi preslik dokumentacije nastale iz prepiske sa podnositeljem zahtjeva za dostavu podataka. Tužitelj je svojim aktom broj:87/17 od 27.12.2017 godine, dostavio informaciju da je motorno vozilo, registracione oznake A34-K-735, njegovo vlasništvo i da je podnositelj prigovora njihov bivši zaposlenik iz Podružnice Tuzla, kome je prestao radni odnos kod tužitelja 2014 godine, i da nije trećoj strani prosljedio osobne podatke podnositelja prigovora, te da se radi o prevari. Ujedno tužena je tužitelju dostavila akt treće strane, kojim obavještava tuženu da je osobne podatke podnositelja prijave, dobila od tužitelja. Tužitelj je u svom očitovanju naveo da su netočni podatci sadržani u aktu treće strane da je lične podatke podnositelja prijave dobila od tužitelja, jer se radi o informatičkoj prevari.

U toku postupka tuženi je u cilju pravilnog utvrđenja činjeničnog stanja, zatražio od nadzornog tijela za zaštitu ličnih podataka u Ujedinjenom Kraljevstvu u daljem tekstu:ICO, da od EPC, provjeri činjenicu da li je podnositelj prigovora dana 03.06.2016 godine, parkirao putničko motorno vozilo Mercedes, reg. oznake A34 K 735 u Osijeku, Republika Hrvatska. Nakon više intervencija, ICO je e-mailom od 17.09.2019 godine, dostavio tuženom odgovor EPC-a, da je tužitelj dostavio podatak da je naprijed navedenog dana podnositelj prigovora, upućivao predmetnim motornim vozilom uz dostavu njegovih ličnih podataka, na temelju koje obavijesti je EPC, uputio zahtjev podnosiocu prigovora da uplati dužni iznos od 37,19 EUR-a, na ime korištenja

parking prostora. Nadalje tuženi je izvršio uvid u akt urudžbeni broj. 98/17 od 29.09.2017 godine, koji je izdao tužitelj, te je utvrdio da je EPC-u, dostavljen podatak da je vozilom upravljao podnositelj prigovora, pri tome navodeći identitet vozila, JMB podnosioca prigovora i njegovu adresu prebivališta. Predmetni akt se nalazi u spisu tuženog iz koga jasno proizilazi da je lične podatke podnosioca prigovora EPC-u, dostavio tužitelj, stoga što akt sadrži pečat i potpis ovlaštene osobe. Stoga je neosnovan prigovor tužitelja da se osporeno rješenje temelji na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju i povredama pravilca postupka.

Zakonom o zaštiti ličnih podataka BiH-u daljem tekstu Zakona („Službeni glasnik BiH“ 49/06 do 89/11), odredbom člana 4., propisani su principi obrade ličnih podataka pa je tako kontrolor obavezan da: lične podatke obrađuje na pravičan i zakonit način i da lične podatke koje prikuplja za posebne, izričite i zakonite svrhe ne obrađuje na bilo koji način koji nije u skladu s tom svrhom (tačka a) i b) citirane odredbe). Nadalje odredbom člana 17. Zakona, propisano je da kontrolor podataka ne može dati lične podatke korisnika prije nego što o tome obavjesti nosioca podataka. Ako nosilac podataka ne ne odobri davanje ličnih podataka, oni se ne mogu otkriti trećoj strani osim ako to nije u javnom interesu. Kontrolor ličnih podataka ovlašten je lične podatke dati na korištenje drugim korisnicima na osnovu pisanog zahtjeva korisnika, ako je to potrebno radi obavljanja poslova u okviru zakonom utvrđene nadležnosti ili ostvarivanja zakonitih interesa korisnika. Kontrolor podataka vodi posebnu evidenciju o ličnim podacima koji su dati na korištenje korisniku ličnih podataka i svrsi za koju su lični podatci dati.

U konkretnom slučaju kako to proizilazi iz podataka u spisu, tužitelj je svojim aktom urudžbeni broj: 97/17 od 29.09.2017 godine, dostavio lične podatke podnosioca prigovora vlasniku parking prostora EPC-u, u Osijeku Republika Hrvatska, a da nije predhodno obavjestio nosioca ličnih podataka. Osim toga, nesporno je među strankama u upravnom postupku, da korisnik podataka od 2014. godine, nije u radnom odnosu kod tužitelja, a sporni događaj se desio dana 03.06.2016 godine, pa iz tih razloga nositelj podataka nije ni mogao upravljati vozilom, koji je vlasništvo tužitelja. Stoga je pravilan zaključak tužene da je tužitelj postupajući po zahtjevu treće strane, u konkretnom slučaju EPC-a, bio u obavezi dostaviti lične podatke vozača, koji je spornog dana upravljao službenim prometnim motornim vozilom i nije platio naknadu za parkiranje. Osim toga, tužena je posebno cijenila činjenicu da je tužitelj dao netačne informacije, da nije trećoj strani dao lične podatke, jer je to u suprotnosti sa urudžbenim aktom dostavljenim EPC-u. Stoga je neosnovan prigovor tužitelja, da je tužena na pogrešno utvrđeno činjenično stanje, pogrešno primjenila materijalni propis.

Prema ocijeni ovog vijeća osporeno rješenje sadrži sve elemente propisane odredbom člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16) i to: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kakvo je dato u dispozitivu.

Kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana i pobijano rješenje doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, to mu u smislu člana 61. Zakona o

upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10) ne pripada pravo ni na potraživane troškove upravnog spora. Slijedom navedenog, primjenom odredbi člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Branimir Orašanin

